

Vlaams
Parlement

stuk **1920** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 18 februari 2013 (2012-2013)

Gedachtewisseling

over de hervorming van de arbeidsmarkt
en over de werking van de VDAB

Verslag

namens de Commissie voor Economie,
Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie,
Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie
uitgebracht door mevrouw Martine Fournier

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden:

de heer Robrecht Bothuyne, mevrouw Martine Fournier, de heren Jan Laurys, Peter Van Rompuy;
de heren Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Chris Janssens;
de dames Patricia Ceysens, Lydia Peeters;
mevrouw Güler Turan, de heer Bart Van Malderen;
de heer Matthias Diependaele, mevrouw Goedele Vermeiren;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Björn Rzoska.

Plaatsvervangers:

de dames Sonja Claes, Kathleen Helsen, Griet Smaers, de heer Koen Van den Heuvel;
de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Katleen Martens, de heer Jan Penris;
de heer Filip Anthuenis, mevrouw Fientje Moerman;
mevrouw Kathleen Deckx, de heer Jurgen Vanlerberghe;
de dames Vera Celis, Helga Stevens;
de heer Lode Vereeck;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

INHOUD

1. Toelichting door de heer Fons Leroy	4
2. Discussie	5
Gebruikte afkortingen	11

De Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie hield op haar vergadering van 5 februari 2013 een gedachtewisseling over de hervorming van de arbeidsmarkt en over de werking van de VDAB met de heer Fons Leroy, gedelegeerd bestuurder van de VDAB. Ook de minister van Werk, de heer Philippe Muyters nam deel aan deze gedachtewisseling.

1. Toelichting door de heer Fons Leroy

Omdat er vanwege de sociaaleconomische situatie en de besparingen harde noten te kraken zouden vallen bij de uitvoering van zijn beheersovereenkomst, riep de VDAB 2012 uit tot het jaar van de eekhoorn, zegt gedelegeerd bestuurder *Fons Leroy* bij het begin van zijn toelichting. De uitvoering, die maximaal inzette op de sluitende aanpak, verliep volgens hem niettemin redelijk goed tot goed, ook al werden door de toenemende werkloosheid niet alle normen gehaald. Met name de lagere uitstroomcijfers zijn toe te schrijven aan de economische toestand. Toch was de uitstroom groter dan in voorbije recessieperiodes. Ook de vacaturevervulling haalde een hoger percentage dan bij de vorige crisis.

De spreker herinnert eraan dat het personeelsbestand van zijn dienst gebaseerd is op 180.000 tot 185.000 werkzoekenden, terwijl er in de beheersperiode constant meer dan 210.000 waren. In totaal kwamen er over het hele jaar bijna 400.000 in zijn dienstverlening terecht.

De tevredenheid bij de klanten is globaal positiever dan vroeger. Omdat uit de enquête bleek dat cursisten om meer ondersteuning in de zoektocht naar werk vragen, werd de interne campagne 'Iedereen bemiddelaar' opgezet. De voorbije jaren werd echter ook enorm ingezet op de band met de werkgevers, om die in evenwicht te brengen met de aandacht voor de werkzoekenden.

De effecten van de besparingen, die ertoe leiden dat de VDAB het medio 2014 met driehonderd mensen minder moet doen, worden voelbaar. In de plaats van geld bij te vragen, gaat de dienst op zoek naar een hogere performantie door gedragswijziging bij personeel en klanten. De vier fasen der optimalisering zijn ondertussen grotendeels achter de rug.

Op organisatorisch vlak vermeldt hij de schaalvergroting van een subregionaal naar een provinciaal managementmodel, de professionalisering van de regiefunctie en de bundeling van de expertisewerking. Wat de werkingsmiddelen betreft, werden printer- en pc-park geoptimaliseerd, worden de WIS-toestellen vervangen door zelfbeheerpc's en de opleidingen geïntegreerd in het gewone netwerk. Met het oog op administratieve vereenvoudiging werden processen gecentraliseerd. Zo worden uitnodigingen en opvolgingsbrieven voortaan centraal verzonden, is mail het preferentiële correspondentiekanaal geworden en worden de tewerkstellingsmaatregelen in de backoffice verzameld. Het geüpdatete personeelsplan ligt thans bij de vakbonden voor.

Maar ook de frontoffice wordt gereorganiseerd, met name de werkwinkels en de competentiecentra worden geherstructureerd op een hoger niveau met volledige dienstverlening, waarbij plaatselijk ook hun mogelijke integratie wordt bekeken. Een en ander gebeurt in overleg met belanghebbenden als lokale besturen, verzekert de spreker, die mobiele, tijdelijke dienstverlening niet uitsluit. Zij zullen ook regelmatig en gericht geïnformeerd blijven over de evolutie op hun arbeidsmarkt.

Wat de opleidingen betreft, onderstreept de heer Leroy dat de VDAB, in weerwil van de afvloeiing van een 60 à 70-tal instructeurs, zijn opleidingen in de sectoren van industrie en bouw waar het vaak de enige aanbieder is, wil handhaven, maar dan beter afgestemd op de arbeidsmarktbehoeften van vandaag en rekening houdend met de andere actoren.

Op het vlak van de uitbouw van excellente partnerschappen met scholen en industrie is volgens hem nog veel meer mogelijk.

Vervolgens gaat de gedelegeerd bestuurder in op wat hij de grote uitdaging van de toekomst noemt: de overgang van baan- naar loopbaanzekerheid. In dat verband herinnert hij aan de Europese doelstelling van 75 percent werkzaamheidsgraad. De vraag is of dat haalbaar is zonder de premissen van ons sociaal bestel grondig te bekijken, met name de levenslange tewerkstelling, het mannelijke kostwinnersmodel, de levensverwachting, het scholingsniveau, de overgang van primaire en secundaire naar tertiaire en quataire economie, de samenstelling van de beroepsbevolking, de internationalisering en tegelijk regionalisering van het beleid en de context. Dat de nieuwe ontwikkelingen vragen bij het model doen rijzen, doet niets af van de decennialange verdienste van dat model als sociaal vooruitstrevend, merkt hij op.

De Europese visie op publieke bemiddelingsdiensten, die moeten streven naar langer en anders werken door meer mensen, kan volgens hem leiden naar loopbaan- in de plaats van arbeidsovereenkomsten, al erkent hij meteen dat de juridische uitwerking nog iets anders is. Voor het arbeidsrecht betekent dit dat hertewerkstellingsrecht belangrijker is dan ontslagrecht. In datzelfde verband pleit hij ervoor om inactieve periodes systematisch te linken aan opleiding, ook in samenwerking met het RIZIV. Werk is de beste weg naar herstel.

Op zijn jaarlijkse reflectiemoment sprak de raad van bestuur van de VDAB zich eensgezind uit ten gunste van deze toekomstvisie, met die bedenking dat ook het federale niveau nog veel hefboomen in handen heeft en dat ook de sociale partners verantwoordelijkheid moeten dragen. In een tweede vergadering werd erop gewezen dat een dergelijk model een loopbaanregisseur behoeft en dat de VDAB die rol kan spelen. In de derde discussie werd geconcludeerd dat een goed werkende arbeidsmarkt de opbouw van partnerschappen noodzakelijk maakt.

2. Discussie

Mevrouw *Martine Fournier* blijft het jammer vinden dat lokale werkwinkels verdwijnen. Zij wijst op de gebrekkige mobiliteit van laaggeschoolden. Het lid peilt ook naar de samenwerking met Actiris en Forem, die in de uiteenzetting ontbrak, terwijl de interregionale arbeidsmobiliteit nochtans heel wat potentie heeft.

De heer *Chris Janssens* vraagt naar de rol van de VDAB in de uitwerking van SALK, zowel voor als na de effectieve sluiting van Ford Genk.

Ook de heer *Jurgen Vanlerberghe* vindt de sluiting van werkwinkels zorgwekkend in het licht van de evolutie op het platteland, met een fors afgebouwde basismobiliteit, een gemiddeld lager opleidingsniveau en een verschrallend opleidingsaanbod. Hij daagt de commissieleden uit om met het openbaar vervoer van een gemeente in het Ieperse in Roeselare te geraken, tenzij die een halve dagreis een inspanning vinden die van een flexibele werkzoekende mag worden verwacht. Hij vraagt daarom of landelijkheid een factor is waarmee de VDAB rekening houdt in zijn toekomststrategie.

Mevrouw *Lydia Peeters* wil weten of de sociale partners de consensus over hervorming van de arbeidsmarkt delen. Vervolgens pleit ze er andermaal voor om serieus werk te maken van de invulling van knelpuntvacatures en suggereert daarbij een premie of belastingverlaging. Wordt het geflopte project Buurtsupercoach nieuw leven ingeblazen? Hoe kan de VDAB bijkomende taken als de mobiele opleidingscentra en de acties binnen SALK uitvoeren zonder meer middelen te vragen, terwijl de dienst vanzelf al meer werk heeft door de stijgende werkloosheid? Zullen de genoemde centra opgericht worden op

de schaal van drama's als Ford Genk, of kleinschaliger en in samenwerking met lokale besturen? Verloopt ook de opstart van de competentieportfolio binnen het bestaande personeelskader?

Vervolgens vraagt ze naar cijfers over de transmissie van gegevens over werkonwilligheid door de VDAB aan de RVA, waarover aan beide zijden wrevel schijnt te bestaan, evenals bij cliënten. Wat de jongeren betreft, betreurt ze de vervanging van de nochtans – zeker in Limburg – succesvolle werkateliers door de werkinlevingstrajecten, die niet alleen voor een leemte zorgden door niet meteen aan te sluiten, maar bovendien minder plaatsen bieden en ook nog geëvalueerd moeten worden in 2014. Tot slot vraagt ze hoe de bijsturing van de bevreemdend zwakke communicatie over de curatieve IBO zal worden aangepakt.

De heer *Robrecht Bothuyne* is teleurgesteld door de percentages over de vervulling van vacatures en de ongelijke verdeling over de provincies. Volgens hem is er meer aan de hand dan conjunctuur en omgeving. Hoe beoordeelt de VDAB dat mensen die zijn opgeleid voor een knelpuntberoep, daar achteraf toch niet voor kiezen? Het lid vindt het vreemd dat de dienst niet langer de redenen voor de annulering van vacatures bijhoudt en vraagt of er misschien andere kwalitatieve methodes uitgewerkt zijn. Hebben de acties in het kader van de sluitende aanpak van werkgevers voor verbetering gezorgd in de melding van vacatures door kmo's en zo ja, heeft dat voor meer tevredenheid gezorgd?

In welke mate worden lokale actoren als PWA's, OCMW's en lokale besturen betrokken in de reorganisatie van de lokale werkwinkels? Hoe verloopt op dit moment de deelname van de VDAB aan de uitvoering van het decreet Leren en Werken, en hoe ziet men dat in de toekomst? Wat zijn precies de knelpunten bij het tot stand brengen van excellente partnerschappen? Het lid suggereert de bestaande hefboomen te hanteren om enige dwang tot deelname uit te oefenen.

Mevrouw *Sonja Claes* vraagt of de VDAB voorbereid is op de uitvoering van het Maatwerkdecreet vanaf 1 januari 2014. Er zou een instrument ontwikkeld zijn om de afstand tot de arbeidsmarkt te meten. Is er voldoende ruimte binnen het huidige budget om die meting uit te voeren of wordt zij over de tijd gespreid?

Mevrouw *Güler Turan* erkent dat de analyse van de premissen klopt, maar had verwacht dat de transitie, die al algemeen beschreven werd in de beleidsbrieven van de minister, deze keer concreter zou worden ingevuld en getimed. Zij vraagt zich af of de VDAB het kan waarmaken om meer werkzoekenden te bedienen met minder middelen, en wijst daarbij op de vaststelling dat de verplichte publicatie van vacatures niet goed loopt en dat de informatie op sites als Jobkanaal niet up to date is, wat weinig vertrouwenwekkend is. Bovendien wees de laatste analyse van werkbaar werk uit dat amper vooruitgang was geboekt en dat er voor sommige aspecten sprake was van stagnatie of zelfs lichte achteruitgang. Het lid vreest dat de doelstellingen van Pact 2020 niet gehaald worden zonder bijkomende inzet.

In het algemeen riep de presentatie meer vragen op dan zij antwoorden gaf. Hoe ziet de heer Leroy de overgang van arbeids- naar loopbaanovereenkomst of die van ontslag- naar herterwerkstellingsrecht? Zijn deze kwesties wel prioritair in een periode van hoge jeugdwerkloosheid? Betekent het pleidooi voor activering dat het huidige maatpakbeleid niet werkt? Levert de sluiting van lokale werkwinkels ook efficiëntiewinst op voor de werkzoekende? Komt er een armoedetoets voor deze beslissing? De arbeidsmarkt, die onder druk staat door de crisis, heeft behoefte aan geruststelling, besluit zij.

De heer *Jan Laurys* denkt dat niemand verwonderd is over de stellingen van de heer Leroy maar wijst er wel op dat veel onderhandelingen nodig zullen zijn met de sociale partners om kleine stappen vooruit te zetten in die richting, hoe wenselijk dat op lange termijn ook

is. Hij onderstreept daarbij dat ook de werkgevers bereid gevonden worden moeten om mee te werken en geeft de investering in inlevingstrajecten als voorbeeld. Zijn ervaring leert dat de realisatie niet gemakkelijk zal zijn.

In de accentverschuiving van kantoor- naar nijverheidsopleidingen, hebben natuurlijk ook de scholen een rol te spelen, al staan die onder druk van de vraag van de ouders. Is er op dat vlak al beterschap in de toenadering tussen de administraties van Werk en Onderwijs? Het aandeel van de contactdiensten in de tevredenheid bevestigt de terechtheid van zijn eerdere waarschuwing om niet alles op ICT te zetten. Tot slot vraagt hij nogmaals aandacht voor de problemen die werkzoekenden boven de 50 ondervinden en de activering die op dit vlak nodig is bij de werkgevers.

Mevrouw *Sabine Poleyn* sluit zich aan bij de vragen over de lokale werkwinkels. Ook zij peilt naar de stand van zaken in de excellente partnerschappen. Wat zijn de concrete doelstellingen? Volgens haar kan de VDAB een grotere rol spelen in de uitvoering van het STEM-actieplan dan dat vandaag het geval is. Het lid pleit voor krachtenbundeling.

De heer *Bart Van Malderen* stelt enerzijds vast dat het organisatiemodel van de VDAB onder druk komt te staan door de maandelijks oplopende werkloosheidscijfers, waarbij die van de jeugd dan nog dubbel zo hard stijgen, maar anderzijds ook dat de dienst op een aantal punten succesvol is, zoals in de activering van 50-plussers. Hij wil graag verduidelijking bij de optimalisering die de heer Leroy voorstelde en die hem niet bijzonder innovatief voorkwam. Welke concrete conclusies trekt men bijvoorbeeld uit de tevredenheidscijfers over de communicatie?

Minister *Philippe Muyters* merkt op dat hij de vorige maanden heel wat vragen zelf al beantwoordde. Verder is hij het er helemaal mee eens dat de gedelegeerd bestuurder uitspraken doet over de werking van de arbeidsmarkt, zowel op Vlaams als federaal niveau. In een goed arbeidsmarktbeleid werken arbeidsrecht, sociaal overleg en activeringsbeleid op elkaar in, zoals in Denemarken. Door de dringende hervorming van het arbeidsrecht moeten vooral de federale overheid en de sociale partners zich aangesproken voelen. De Vlaamse overheid kan wel opleidingen aanbieden maar kan werkzoekenden in tijdelijke werkloosheid niet verplichten de aangeboden opleidingen te volgen.

Zelf is hij niet verbaasd dat de Vlaamse sociale partners akkoord gingen in de raad van bestuur over het loopbaandenken. Het is immers een verdere invulling van het loopbaanakkoord, legt hij uit, en er wordt in Vlaanderen al jaren in die richting gedacht en bestuurd. Sommigen dromen van een hogere snelheid, maar als men de transitie wil laten doordringen op de werkvloer, doet men dat het best met de (Vlaamse) sociale partners.

Wat de doorstroming na een knelpuntopleiding betreft, blijkt het belangrijkste probleem de door de werkgever gevraagde ervaring te zijn. De minister belooft de aanbesteding van verder studiewerk naar de oorzaken. Hij besluit dat alle elementen van het loopbaanakkoord beslist of in uitvoering zijn. Werkbaar werk is daarvan een fundamenteel onderdeel. Soms is er wat vertraging, geeft hij toe, bijvoorbeeld om een ESF-goedkeuring te verwerven voor de werkinleving, die in Gent en Antwerpen inderdaad pas op 1 maart 2012 van start ging, maar dat was op vraag van die steden zelf.

De heer *Fons Leroy* bestrijdt dat er geen vernieuwing is. De VDAB is een voorloper in Europa met zijn competentiegerichte matching. Hij erkent dat de verschuivingen bij de werkwinkels grondig zijn maar zij hebben in het buitenland hun nut al bewezen, ook ten aanzien van laaggeschoolden en mensen in armoede. De vestigingen die in het gedrang komen, bieden vandaag alleen een basisdienstverlening, voor al de rest, inclusief opleiding, moeten de cliënten zich toch al verplaatsen. Hun activiteiten kunnen veel doelmatiger anders georganiseerd worden, met name door inschrijving via website of callcenter,

zoals dat in Groot-Brittannië nu al het geval is. Men mikt daarvoor op 90 percent van de werkzoekenden. De overblijvenden zijn anderstalig, laaggeletterd of in armoede. Daardoor komt capaciteit vrij voor wie vanwege de grote afstand tot de arbeidsmarkt echt persoonlijke begeleiding nodig heeft. In de mate van het mogelijke wordt ook rekening gehouden met de verplaatsingsmogelijkheden. Er wordt niet langer gewerkt met de klassieke verzorgingsgebieden, de werkzoekende kiest zelf zijn werkwinkel.

Interregionale mobiliteit blijft een kernopdracht van de VDAB, verzekert hij. Met name in de streek Kortrijk-Doornik-Pas-de-Calais is meer samenwerking nodig. Probleem is wel voorlopig dat Forem met beide andere partijen apart wil samenwerken en niet met alle drie tegelijk. De spreker is een groot voorstander van excellente partnerschappen. Als voorbeelden van het samenbrengen van troeven en expertise op één plaats, waar zowel leerlingen, werknemers als werkzoekenden opgeleid worden, noemt hij het competentiecentrum in Zeebrugge, het lascentrum in Ieper en de talentenhuisen in Antwerpen. Dat lukt als organisaties bereid zijn hun vlag achterwege te laten. De VDAB is dat in elk geval en bouwde in Antwerpen bijvoorbeeld eigen opleidingen af ten gunste van mede-investering in een sectorinstituut. Volgens hem is die aanpak ook de redding voor de slachtoffers van het watervalsysteem in het onderwijs.

Minister *Philippe Muyters* vult aan dat de leden van de expertgroep die het SALK-rapport opstelde, daaraan deelnemen als individu en niet als vertegenwoordiger van hun organisatie. Voor de Vlaamse Regering vormt het nu de basis van een gedachtewisseling.

De heer *Fons Leroy* noemt de sluitende aanpak van werkgevers en het bereiken van de kmo's terechte aandachtspunten. In absolute cijfers bereikt de VDAB meer kmo's dan ooit, maar procentueel blijven de grote ondernemingen domineren. Om de absorptie te vergroten werd zowel lokaal als regionaal samenwerking opgezet met UNIZO, dat echter zelf ook niet alle bedrijven weet te bereiken. Ter verhoging van de herkenbaarheid van de VDAB bij die groep, kondigt hij innovatieve acties aan samen met de sociale secretariaten.

Wat leren en werken betreft, kreeg de VDAB een minder expliciete rol van de decreetgever, al wil de dienst wel registreren. De spreker is blij dat in het kader van het nieuw industrieel beleid een voorstel op tafel ligt over de organisatie van geassocieerd onderwijs, waarmee men meer jongeren in technologisch onderwijs kan krijgen en de ongekwalficeerde uitstroom verminderen. Bedrijven en sectoren nemen daarin verantwoordelijkheid op.

Voor de knelpuntvacatures is tot nu toe nergens in Europa een sluitende oplossing gevonden. Zeker is wel dat een versterkend beleid gevoerd moet worden op verschillende punten tegelijk: onderwijs, activering en arbeidsvoorwaarden. Hij erkent dat de VDAB een duidelijke verantwoordelijkheid heeft op dit punt, die opgevolgd moet worden. Het probleem is vandaag niet langer structureel oplosbaar binnen één arbeidsmarkt, onderstreept hij, men moet ook naar de rest van Europa kijken.

Mobiele opleidingen staan tegenover vaste structuren. Zij vinden plaats op een tijdelijke locatie, waar zowel bij werkzoekenden als op het vlak van vacatures voldoende kritische massa aanwezig is. De werkgevers worden zowel bij het begin als op het einde betrokken. Het is wel degelijk de bedoeling deze wendbare aanpak in heel Vlaanderen door te voeren, verzekert hij, en daarbij de band met de kleine werkgevers aan te halen. Dezelfde mobiliteit moet echter ook gerealiseerd worden op het vlak van bemiddeling en begeleiding, onderstreept hij.

Hij erkent dat de VDAB fouten maakt, maar dat is geen probleem als men eruit leert. Voor de rest verwijst hij naar het rapport van de ombudsman over het klachtenmanagement van de dienst.

Het klopt dat de evaluatie van de werkinlevingsprojecten in het jaarlijkse ondernemingsplan is opgenomen, maar dat impliceert niet dat ze na een jaar worden afgeschaft. Uit de werkateliers heeft de VDAB juist geleerd dat een te strikte aanpak soms leidt tot het niet behalen van doelstellingen en dat men soepel moet kunnen inspelen op nieuwe fenomenen. In het SALK-rapport wordt de proactieve aanpak van jongeren nog uitgebreid. De werkateliers bevonden zich op het scharnierpunt tussen korte en langdurige werkloosheid, maar dat is eigenlijk al te laat. Dit gaat verder dan de bekende conjuncturele werkloosheid en de structurele bij ongekwalificeerde jongeren. Vlaanderen kan zich geen hele generatie jongeren permitteren die structureel werkloos is.

Over de IBO publiceert de VDAB binnenkort een dossier samen met Voka, om het beter bekend te maken bij de werkgevers. Om de marketing te verbeteren wordt de term curatief voortaan alleen nog intern gebruikt. Het is overigens geen exclusief instrument van de VDAB maar kan evengoed ten dienste staan van andere partners als de promotoren van WEP-plus.

Hij verzekert dat de VDAB voorbereid is op de principes van het Maatwerkdecreet, maar de uitvoering daarvan wacht nog op een politieke beslissing. De moeilijkheden die jongeren en 50-plussers ervaren om (opnieuw) werk te vinden, hebben te maken met het functioneren van onze arbeidsmarkt als een gesloten burcht. De nieuwe premissen, die de spreker voorstelde, maken een grondige vernieuwing van het bestaande bestel nodig, maar dan moet men het eerst eens worden over het gewenste toekomstmodel, en vervolgens over de weg erheen. Dat alles moet gebeuren in sociaal overleg, onderstreept hij, maar nieuwe bouwstenen blijven stapelen op het bestaande, zal niet werken.

Mevrouw *Martine Fournier* dringt erop aan om de gevolgen van het vermindering van het aantal lokale werkwinkels voor laaggeschoolden en kansengroepen goed op te volgen, opdat de afstand met de arbeidsmarkt niet nog groter wordt.

Mevrouw *Lydia Peeters* vindt één benaming voor IBO positief. Verder heeft zij wel degelijk in het ondernemingsplan 2013 gelezen dat de proefprojecten met werkinleving in vier centrumsteden stoppen na één jaar als er onvoldoende instroom is. Als dat effectief gebeurt, verliest men een doelgroep van 1300 mensen, aangezien er ook geen werkateliers meer zijn. Zij wijst erop dat niet alle regio's een laag werkloosheidspercentage bij jongeren hebben. Voor Limburg gaat het concreet om een vermindering van 400 projecten naar 90, die in 2014 bovendien niet gegarandeerd verlengd worden.

Verder vindt zij het loopbaanakkoord geen voorbeeld van de aanpak die werd voorgesteld, want dat koos niet voor een tabula rasa maar voor geleidelijkheid. Beter dan zich bezig te houden met een toekomstige vernieuwing, is om nu de activering van 50-plussers te versterken in de plaats van haar te beperken tot nieuwe, en meer opleidingen te organiseren voor tijdelijk werklozen. Federaal minister De Coninck bevestigde alvast dat daarvoor geen belemmeringen bestaan.

Mevrouw *Sabine Poleyn* steunt het pleidooi voor krachtenbundeling maar mist meetbare doelstellingen bij de VDAB. Zij is het ook eens met het streven naar aantrekkelijker opleidingsplaatsen, maar alle voorbeelden van de heer Leroy komen van buiten de scholen. Nijverheidstechnische scholen zitten met een dramatische daling van hun leerlingenaantal, waardoor ze minder werkingsmiddelen krijgen, terwijl ze net met zware kosten voor gebouwen en machines zitten. De VDAB moet dringend met hen samen gaan zitten met het oog op een zichtbare verhoging van de aantrekkelijkheid.

De heer *Jurgen Vanlerberghe* volgt de argumentatie van de heer Leroy over de lokale werkwinkels maar wijst erop dat veel lokale besturen bang zijn dat zij en hun inwoners aan hun lot zullen worden overgelaten. Misschien kunnen de lokale besturen zelf een deel van

de administratieve taken overnemen, waarbij de VDAB als backoffice optreedt, voor een periodieke doorkijk van de lokale arbeidsmarkt blijft zorgen en daarbij meer doet dan cijfers doorgeven.

Mevrouw *Güler Turan* herhaalt haar vraag over de timing. Zij hoopt dat niemand slechter wordt van de vervanging van de werkateliers door werkinlevingsprojecten en hoopt op een vlotte doorstart, die lessen trekt uit de vroegere toeleidingsproblemen. Tegen wanneer raakt bekend of de doelstelling van 1275 in 2013 werd gehaald?

Mevrouw *Sabine Poleyn* attendeert erop dat het bij lokale werkwinkels wel degelijk kan gaan over afstanden tot 25 km.

Minister *Philippe Muyters* antwoordt dat hij nooit een tabula rasa aankondigde. Wel is er een duidelijke loopbaanvisie en zijn alle beslissingen daarop gericht. Hij bevestigt dat tijdelijk werklozen vrijwillig opleidingen bij de VDAB kunnen volgen. De Vlaamse overheid kan echter niets verplichten, zelfs niet aanraden. Probleem is daarbij dat men de lengte van die werkloosheidsperiode niet kent. Maar alles staat klaar, bedrijven kunnen zelfs overleggen met de VDAB over de gewenste opleidingen in dat kader. Daar wordt echter heel weinig op ingegaan. Maar meer kan de Vlaamse overheid thans niet doen.

De opvolging die mevrouw Fournier vroeg, komt er zeker. Hij deelt haar bezorgdheid dat niemand uit de boot mag vallen.

Patricia CEYSENS,
voorzitter

Martine FOURNIER,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

Actiris	Brusselse gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling
ESF	Europees Sociaal Fonds
Forem	Service Public Wallon de l'Emploi et de la Formation Professionnelle
IBO	individuele beroepsopleiding (in een onderneming)
ICT	informatie- en communicatietechnologie
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
PWA	plaatselijk werkgelegenheidsagentschap
RIZIV	Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
RVA	Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
SALK	Strategisch Actieplan Limburg in het Kwadraat
STEM	Science, Technology, Engineering and Mathematics
UNIZO	Unie van Zelfstandige Ondernemers
VDAB	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
Voka	Vlaams netwerk van ondernemingen
WEP-plus	werkervaringsplan-plus
WIS	Werkinformatiesysteem (van de VDAB)